

Historien om en havekoloni

6. afsnit. Formænd, købmænd og "De andre"

"Kan du huske!" er nok den mest anvendte sproglige vending, når den ældre generation mødes. I foreninger er det traditionelt formændene der huskes og fortælles historier om. Det er typisk også portrætter af formændene, der hænger på klubhusets vægge i sportsklubberne. I kolonihaveforeninger er formanden naturligvis også en vigtig person, men her er købmanden det også, ligesom de personer, der gennem tiderne har medvirket til at udvikle og fastholde de sociale aktiviteter, der har gjort kolonihaveforeningerne til et dansk særkende. Det var nok ikke mindst det sidste som nu afdøde Svend Auken havde i tankerne, da han i 2001 fik gennemført den kolonihavelov som bl.a. sikrer, at vores forening vil kunne leve evigt, som en kolonihaveforening med "varig" status.

I dette afsnit vil jeg sige "kan du huske!" og omtale en række af de "kan du huske" personer, der har haft betydning for Maglebylund gennem de sidste 70 år.

Foreningens generalforsamling

Generalforsamlingen er forenings øverste myndighed. Generalforsamlingen vælger foreningens formand, kasserer og øvrige bestyrelse, der forestår den daglige ledelse af foreningen og fører de af generalforsamlingen trufne beslutninger ud i livet. Det siges, at en forening til hver tid har den formand og bestyrelse den har brug for og fortjener. Dette synes også gennem årene at have været tilfældet for vores haveforening. I de perioder hvor Maglebylund har haft behov for en handlekraftig formand og flittig bestyrelse synes medlemmerne at have bakket op om generalforsamlingerne og foreningens formænd. Modsat har foreningens medlemmer i "roligere" perioder ikke bekymret sig synderligt om hvordan og af hvem foreningen blev ledet og styret.

Ordinære generalforsamlinger

Ordinære generalforsamlinger kan siges at være formandens og bestyrelsens årlige rutinemæssige drøftelse med foreningens medlemmer om afviklingen af den forløbne sæson, og udviklingen og drift i det kommende år. Der træffes typisk ikke de helt store revolutionerende beslutninger på de rutinemæssige generalforsamlinger.

Her drøftes på baggrund af formandens beretning først og fremmest "løst og fast" fra dagligdagen i foreningen. Hullerne i gangene, støjen fra højtspillede radioer, hundenes efterladenskaber og hækkene der ikke klippes, er gengangere i stort set alle referater fra de ordinære generalforsamlinger i vores forening. I 1974 kan det læses af katten Egon skal holde op med at urinere på naboens grund og 15 år senere kan det læses at støjende musikanter, som senere tog navnet "Rockers by Choice" og "Chief one" skulle skrue lidt ned for forstærkerne, når de komponerer deres "frygtelige" musik. Et gennemgående tema er også vandlaugets problemer med frostskafer, fordi medlemmerne ikke husker at lukke for vandet på den rette måde - og i tide.

I mange foreninger er der tradition for, at den rutinemæssige generalforsamling er foreningens festdag. Noget sådant har dog tilsyneladende aldrig været tilfældet i vores forening. Det tætteste på noget en fejring var nok da formand Sørensen 22. juni 1947 ved afslutningen af foreningens første generalforsamling lod udbringe et "længe leve vores nye forening" og det gjorde den så; idet den jo fortsat lever i bedste velgående uden de helt store "helbredsmæssige" problemer.

Fra 1947 til omkring midten af 1970'erne havde foreningen hvert år to generalforsamlinger. En ved henholdsvis sæsonstart i april og en ved sæsonafslutningen i oktober. Behovet for to generalforsamlinger har givetvis haft sammenhæng med, at foreningen helt frem til op i 1970'erne havde behov for at gennemføre store infrastruktur projekter, ligesom medlemmerne i denne forbindelse, hele tiden har måttet forholde sig til usikkerheden om fremtiden. I 1974 hvor kommunen endelig kunne bevilge foreningen yderligere 25 års leveår og kun kloakeringen udestod af større infrastrukturprojekter, var behovet for to årlige generalforsamlinger tilsyneladende ikke længere stort. Derfor ophørte afholdelsen af sæsonens sidste generalforsamling. Den blev i en periode afløst af et orienteringsmøde som blev afholdt for sidste gang i eftersommeren 2010. Det må være meget tæt på, at vores forening her i 70 året har rundet 100 ordinære generalforsamlinger.

Ekstraordinære generalforsamlinger

Ekstraordinære generalforsamlinger som kan indkaldes af foreningen bestyrelse eller efter indsamling af de nødvendige underskrifter blandt foreningens medlemmer, har gennem årene været indkaldt mindst 15-20 gange. Flest gange indkaldt af bestyrelsen med henblik på at foreningens medlemmer kunne tage stilling til vigtige investeringer. Eksempler på vigtige beslutninger truffet på ekstraordinære generalforsamlinger var indkøbet af to barakker og retirader og optagelse af investeringslån på 10.000 kr. i Amagerbanken i august 1947, beslutning om køb af foreningens jord i februar 1958, som indebar nødvendig lånoptagning på ca. 600.000 kr. og senest i 2009 godkendelsen af udskiftningen af foreningens fælleshus siden 1976 med et nyt og tidssvarende hus, som også indebar stor lånoptagning med hæftelse for foreningens medlemmer.

Der er gennem tiden også eksempler på ekstraordinære generalforsamlinger indkaldt på foranledning af medlemmerne på grund af utilfredse med formanden eller fordi medlemmerne ikke fandt, at foreningens penge blev forvaltet på tilfredsstillende måde. Første sag af denne art kom allerede i november 1949, da foreningens første formand - som der står skrevet - "tiltuskede" sig foreningens marketenderi. I 1954 blev foreningens anden formand væltet med en tilsyneladende ganske bekvem begrundelse; han havde accepteret at betale mere end dobbelt så meget for grus til gangene end der var afsat i budgettet.

Den største skandale var dog nok udskiftning af hele bestyrelsen på en ekstraordinær generalforsamling i 1990, da foreningens kasserer var blevet taget i at "fuske" med kassebeholdningen. Hændelsen er nærmere omtalt i afsnittet om generalforsamlingens dirigent.

Foreningens formænd

Maglebylund har gennem årene haft 18 formænd heraf 3 gengangere. Kun i et enkelt tilfælde har foreningen haft en kvinde på formandsposten, Connie Gylling. Den længst siddende formand er fortsat Kurt Henriksen, der var formand i 18 år i perioden 1965 til 1983, hvor han godt støtte af gode bestyrelser gjorde haveforeningen til et "Slaraffenland" som den beskrives for Dragør Nyt journalisten, der den 1. august 1984 beskriver sine indtryk efter et besøg i haveforeningen. Her var vilkårene ikke længere så restriktive, som i den periode, hvor medlemmerne var lejere hos gårdejer Svendsen. I en tilsvarende artikel i Social Demokraten i august 1954 – 30 år tidligere - beskrives foreningen som mønsterkolonien "Maglebylund". Begge artikler kan læses på foreningens hjemmeside under "Historiske artikler".

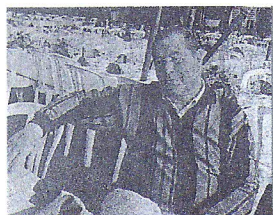
I kronologisk orden følger her foreningens formandsliste:

1.	O. Sørensen	1947 - 1949
2.	Steensbøl	1949 - 1954
3.	Hans Swarts	1954 - 1957
4.	Ove Christensen	1957 - 1959
5.	Børge Richter	1959 - 1962
6.	Schick Jensen	1962 - 1965
7.	Kurt Henriksen	1965 - 1983

Formand Kurt Henriksen og Sognerådsformand Albert Svendsen ved Store Maglebys 500 års jubilæum 1971

8.	Thorkild Larsen	1983 - 1990
9.	Frank Plougmann	1990 - 1992
10.	Børge Richter	1992 - 1996

Børge Richter i forbindelse med interview til Dragør Nyt i anledning af foreningens 50 års jubilæum 1997

11.	Arnold Djuraas	1996 - 1996
12.	Connie Gølling	1996 - 1997
13.	Bent Hansen	1997 - 2001
14.	Erling Hartvig	2001 - 2002
15.	Allan Borring	2002 - 2007
16.	Erling Hartvig	2007 - 2010
17.	Bent Hansen	2010 - 2011
18.	Erling Hartvig	2011 -

Nuværende formand Erling Hartvig i seriøs samtale ved Standerhejsning 2017

Dirigenten

De fleste husker ofte foreningens forskellige formænd gennem tiderne, men de færreste husker de dirigenter, der klarede skærene for foreningen og dens bestyrelse, når der var "kaos" på generalforsamlingerne. Generalforsamlingens valgte dirigent er en helt central person, da vedkommende i de timer hvor generalforsamlingen afvikles overtager dirigentstokken med henblik på at sikre, at generalforsamlingen afvikles på en forsvarlig måde. Valget af dirigent og dennes varetagelse af hvervet er langt mere betydningsfuldt, end de fleste forestiller sig.

Dirigenten skal bl.a. sikre godkendelsen af, at regnskabet for bestyrelsens forvaltning af foreningens økonomiske midler er sket på en måde, som foreningens medlemmer måtte kunne forvente på baggrund af den bemyndigelse, som medlemmerne gav bestyrelsen den forrige generalforsamling.

Siden slutningen af 1980'erne har hvervet som dirigent på foreningens generalforsamlinger stort set uafbrudt været lagt i hænderne på foreningens medlem Jakob Lange. Jakob Lange har lige så længe også haft hvervet som generalforsamlingsvalgt interne revisorer. Jakob Langes specielle hyggelige facon, altid med en pibe ved hånden, har bidraget til at generalforsamlingerne, selv de ordinære, aldrig har været kedelige. Med mellemrum har Jakob Lange fundet det nødvendigt at benytte dirigentpinden som pegepind, når bestyrelsen eller forsamlingen havde behov for at få præciseret, hvordan teksten i skriftlige forslag skulle forstås. Andre gange har han fundet det nødvendigt at bruge dirigentpinden som "stok", når forsamlingen tilsyneladende ikke havde forstået ordlyden i foreningens vedtægter eller den formelle – i øvrigt ikke eksisterende - foreningslovgivning. Nogle enkelte gange, hvor Jakob Lange har frygtet, at han i løsning af opgaven som dirigent kunne risikere at være illoyal overfor bestyrelsen, har han veget dirigentpladsen og ladet bestyrelsen indkalde en ekstern dirigent.

Af alle de mange generalforsamlinger som Jakob Lange gennem årene har styret, står specielt en fortsat klar i hans erindring. En ekstraordinær generalforsamling afholdt på Gerbrandskolen 27. november 1990. Generalforsamlingen fulgte tre måneder efter, at foreningens medlemmer på en ligeledes ekstraordinær generalforsamling, var blevet orienteret om at foreningens kasserer gennem adskillige år, havde "slået mønt" af den tillid, som han havde nydt hos formand, bestyrelse og foreningens medlemmer.

Skolens aula var propfyldt af medlemmer, som havde opdelt sig i to næsten lige store fløje. Alle kendte på forhånd til kassererens besvigelser. Den ene medlemsfløj mente dog, at foreningens formand gennem mere end 7 år skulle stå til ansvar for kassererens handlinger, mens den anden fløj støttede op om formanden, hvis bestyrelsesarbejde for foreningen gennem 33 år, ingen tidligere havde haft anledning til at kritisere. Beskyldningerne fløj på kryds og tværs i salen og nåede på et tidspunkt så hysteriske højder, at dirigenten måtte kalde en række specielt ophidsede medlemmer til orden. Foreningens til dato nok mest kaotiske generalforsamling resulterede i, at dirigenten for en enkelt gangs skyld måtte tørre sved af panden. Dirigenten klarede afviklingen af den vanskelige generalforsamling, og sikrede valg af ny formand, kasserer og bestyrelse, da den kritiserede formand og hele foreningens hidtidige bestyrelsen trak sig. Mere end 30 gange har Jakob Lange frivillig "underholdt" generalforsamlingen som myndig og kompetent dirigent. Forhåbentlig klarer han hvervet i mange år endnu og mon ikke det i øvrigt kan loves ham, at han ikke igen kommer til at opleve en aften, som den på Gerbrandskolen i november 1990.

Foreningens Marketender og Købmænd

Gennem tiderne har kolonihavernes marketenderi og købmandsbutik altid haft en særlig betydning for livet i kolonihaven. Sådan har det også været i Maglebylund, indtil den seneste ændring i lukkeloven i 2012 stort set afskaffede bestemmelser om lukketider. Den efterfølgende udbygning af dagligvareforretningerne i foreningens nærområde, har siden gjort det umuligt at drive foreningens købmandsforretning.

Der var da heller ikke i 1947 blandt foreningens nyvalgte bestyrelsesmedlemmer tvivl om, at der hurtigt måtte tilvejebringes et marketenderi således, at nybyggerne på Svendsens jord kunne "tankes" op og få slukket tørsten efter en lang dags markarbejde.

Det var dog næppe tilfældigt, at foreningens første formand, Mejerist Sørensen, hurtigt øjnede den forretningsmulighed, der lå i at drive en forretning i kolonihaven. De to barakker som foreningen købte i efteråret 1947, var oprindeligt planlagt til at huse marketenderi og foreningskontor. Det blev imidlertid hurtigt ordnet således, at bestyrelseslokalet var et bord og nogle stole i enden af marketenderiet. Foreningen fik i sommeren 1948 støbt fundament for placering af marketenderiet på et område op mod marken, der hvor det nuværende fælleshus er placeret. Udlejeren gårdejer Svendsen havde beredvilligt stillet byggegrunden til rådighed ved at sløjfe tre af sine jordlodder. Indledningsvis bestod marketenderiet af en simpel sammenbygning af de to indkøbte barakker. På et bestyrelsesmøde den 24. juni 1948 fik formanden overbevist sine bestyrelsesfæller om, at han ville være den helt rigtige marketender. Foreningen havde, som tidligere beskrevet, de første leveår en meget dårlig økonomi, da der kun var få lejere til at deles om at afholde de mange etableringsudgifter. For at få marketenderiet indrettet måtte formanden derfor af egen lomme lægge penge ud for istandsættelse af barakkerne og indretning af marketenderiet med inventar. Hans udlæg nåede helt op på det - efter datidens forhold - svimlende beløb af 12.000 kr.

Foreningens marketenderi blev færdiggjort i løbet af vinteren og foråret 1949.

I maj 1949 lod formanden sin hustru ansøge sognerådet om tilladelse til at forhandle stærke drikke. Tilladelse blev givet efter et sognerådsmøde den 10. maj 1949 på betingelse af, at bygnings- og sundhedskommissionen kunne give deres tilladelse. På bestyrelsesmøde den 11. juni 1947 kunne formanden meddele at han nu havde alle papirer i orden, herunder godkendelsen fra sundhedsmyndighederne. Han kunne således erklære, at foreningens marketenderi nu var åbnet. Der manglede dog lige det sidste - en kontrakt mellem foreningen og marketenderen.

I forbindelse med starten af forhandlingerne om kontrakten blev det hurtigt klart for alle, at hvervet som formand og jobbet som marketender ikke var foreneligt. Formanden prioriterede udsigten en god forretning og meddelte, at han trak sig som formand for foreningen. Foreningens daværende næstformand E. Steenbøl, have 325/326 overtog herefter hvervet som konstitueret formand, mens Sørensen fortsatte som menigt bestyrelsesmedlem.

Bestyrelsen og Sørensen gik herefter i gang med de svære kontraktforhandlinger om marketenderiet. Sørensen var af den opfattelse, at marketenderiet skulle drives som en helt almindelig købmandsbutik med åbningstider jf. lukkeloven og at han skulle betale 1 % af omsætningen som leje til foreningen samt at hans udlæg til forretningens etablering skulle modregnes i lejebetalingen. Endvidere fandt Sørensen, at hans tilgodehavende restsaldo skulle forrentes med 5 % p.a.

Drøftelserne; marketenderi kontra købmand fortsatte hen over sommeren og på et tidspunkt blev Sørensen af bestyrelsen forelagt to alternativer. Enten skulle Sørensen købe de to barakker for det beløb, som foreningen havde købt dem for inklusive transport udgifter samt ligeledes godskrive foreningen for det beløb, som han havde lagt ud for at istandsætte og indrette barakkerne. Alternativt ville foreningen selv søge om tilladelse til at drive marketenderiet og såfremt Sørensen ønskede at være lønnet marketender, skulle parterne så blive enige om Sørensens løn og ansættelsesvilkår.

Bølgerne gik højt i foreningen og bestyrelsen hen over efteråret og stemningen drejede sig i retning af, at Sørensen skulle købe forretningen. Bestyrelsen forhandlede derfor et kontraktoplæg med Sørensen, som i november 1949 blev fremlagt til godkendelse på en ekstraordinær generalforsamling. Flere medlemmer beskyldte, under debatten på generalforsamlingen, Sørensen for at have tiltusket sig foreningens marketenderi. Dirigenten udtalte, at foreningen muligvis fra starten havde været genstand for et kup, men at ingen i den nuværende bestyrelse, efter hans opfattelse, kunne drages til ansvar herfor. I de videre drøftelser blev det fastholdt, at Sørensen skulle afholde foreningens udlæg for køb og transport af barakkerne - 2974 kr. ligesom Sørensen, såfremt udlejer forlangte det, skulle betale lejen for de tre havelodder - 180,181 og 182 - hvorpå "bygningerne" lå. Sørensen skulle endvidere godskrive foreningen for det udlæg, han havde haft for etableringen og godkendelsen af butikken, et beløb som blev oplyst til 14.000 kr. Formanden meddelte ved afslutningen af drøftelserne, at såfremt generalforsamlingen ikke godkendte den forhandlede kontrakt ville bestyrelsen trække sig. Den ville nemlig ikke være skyld i, at der eventuelt måtte gøres udlæg i medlemmernes huse, hvis det måtte komme til et retsligt opgør mellem foreningen og Sørensen. Herefter blev kontraktindgåelsen sat til afstemning og godkendt med det nødvendige flertal.

Den foreliggende kontrakt indeholdt en lang række af de betingelser, som fortsat er indeholdt i aftalen mellem foreningen og den nuværende købmand. Således skulle købmanden føre et velassorteret varelager af dagligvarer, mens foreningen til gengæld skulle sikre købmanden eneret på al handel på foreningens område. Såfremt købmanden solgte butikken skulle foreningen godkende en ny indehaver af butikken, idet butikken dog forlods skulle tilbydes foreningen. Et yderligere vigtigt punkt var, at Købmanden vederlagsfrit skulle stille telefonrum og kontor til rådighed for foreningen.

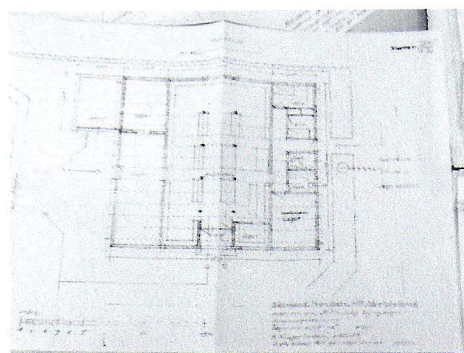
Kontrakten blev herefter hurtig underskrevet og fra sæson 1950 kunne Sørensen åbne sin butik, som i mellemtiden var blevet indrettet med særskilt ismejeri og købmandsbutik, efter den i øvrigt have fået en mindre tilbygning. Sørensen havde i denne anledning også fået dispensation, da butikken nu overskred de 65 m², som var den maksimale størrelse i henhold til de tinglyste vilkår.

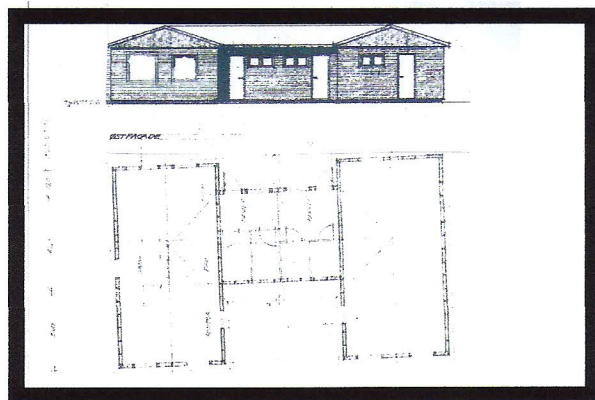
Der foreligger ikke billeder fra Sørensen's første tid som købmand, men overstående billeder fra slutningen af 1950'erne giver et lille indtryk af ismejeriet og Købmandsbutikken.

Allerede i maj 1949 havde Sørensen som nævnt sikret sig, at foreningens marketenderi havde tilladelse til at sælge "stærke drikkevarer". Herved havde foreningen sikret, at den typiske havekolonitradition, hvor medlemmerne gives mulighed for at nyde en fyraftenspilsner bænket foran købmanden, også kunne indføres i Maglebylund. Traditionen er som bekendt videreført til vore dage, hvor de "rigtige" kolonister fortsat samles, så snart købmanden åbner sin butik for at holde traditionen i hævd.

Sørensen og efterfølgende købmænds kollegaer udviklede, godt hjulpet af byudviklingen omkring havekolonien, de næste 25 år butikken til en rigtig god "forretning". Da foreningen i 1974 sikrede sin eksistens med yderligere 25 år, havde den daværende købmand H. Nøhr allerede planer liggende klar for at bygge et nyt moderne supermarked.

Foreningen støttede købmand Nøhr's plan, der hang godt sammen med foreningens længe nærede ønske om at kunne bygge et egentligt foreningshus. Et "fælleshus" med møde- og aktivitetsrum for både "unge og gamle" og med kontor til foreningens bestyrelse.

Tegning af foreningens første "Fælleshus" som blev bygget i 1976 på den grund hvor foreningen havde sit første Marketenteri og købmandsbutik

Artikel i Dragør Nyt fra august 1984 hvor Købmanden fortæller om sit virke som mangeårig købmand i Maglebylund

Planen om et moderne supermarked blev realiseret af købmanden i 1976 og fra sæson 1977 oplevede købmanden en rivende udvikling i sit salg, en udvikling som fortsatte op gennem 1980'erne og først klingede af og stagnerede, da Dragør Kommune i 1990'erne åbnede Butikscentret "Maglebytorv" lige uden for foreningen. Det endelige dødsstød fik foreningens købmandshandel, da lukkeloven blev lempet i 2012 og Dansk Supermarked fik tilladelse til at opføre en Føtex Food butik i tilknytning til Maglebytorv, som da allerede havde en stor Netto butik.

Foreningen oplevede i 1994 den første købmandskrise. Købmand Nøhr døde pludselig og da butikken ikke umiddelbart kunne sælges og foreningen ikke var interesseret i at overtage den, måtte foreningen opleve, at der ikke var købmand i hverken 1995 eller 1996.

Forretningen blev dog solgt i 1997 til købmand Borg. Jan og ikke mindst Jeanette Borg drev forretningen til 2002, hvor den igen blev solgt og overtaget af den nuværende ejer Aslan, der gennem en årrække frem til 2010 drev butikken med sine to sønner ved disken.

Det var ikke nogen hemmelighed, at det kun var med økonomisk "tilsætning" af forretningen til sidst kunne holdes åben. Foreningen oplevede da også den anden købmandskrise, da butikken slet ikke åbnede i sæson 2011. På denne baggrund fik foreningen på generalforsamlingen i marts 2012 medlemmernes tilslutning til at opsiges kontrakten med Købmand Aslan, hvis ikke han åbnede forretningen i den kommende sæson. Om det var truslen om kontraktopsigelse der fik forretningen åben igen vides ikke, men siden har Aslan holdt sin forretning åben med en begrænset varesortiment og med reduceret sæson og åbningstider. Forretningen har siden 2012 været drevet som en filial af Søndergårdens forretning. Det må antages, at det spiller en rolle, at forretningen i Maglebylund på et tidspunkt har fået etableret en bolig med vand, som kan benyttes hele året og at foreningen de seneste tre år har ydet købmanden et økonomisk tilskud for at holde forretningen åben.

Der er næppe tvivl om, at æraen med en traditionel købmandsbutik i Maglebylund nærmer sig en afslutning. Den er kvalt af den lempelige lukkelov og kommunens godkendelse af de store dagligvarekæders etablering i nærområdet. At holde forretningen kunstigt i live gennem kontant tilskud som nu, forekommer ikke som en holdbar langtidsløsning. Bygningen som rummer købmandsbutikken ligger i et område af foreningen som jf. den nugældende lokalplan ikke må benyttes som kolonihave. Et forsigtigt gæt på fremtiden kan være, at bygningen, der trænger til vedligeholdelse, i en ikke fjern fremtid må lade livet, måske til fordel for en tiltrængt udvidelse af foreningens parkeringsplads?

I kronologisk orden følger her en liste over foreningens marketender og købmænd:

1949   Marketender O. Sørensen
1950 - 1955 Købmand O. Sørensen
1956 - 1958 Købmand Hansen
1959 - 1964 Købmand Jønsson
1964 - 1966 Købmand Mønster
1966 - 1994 Købmand Hugø Nøhr
1995 - 1997 Lukket
1997 - 2002 Købmand Borg
2002 - 2010 Købmand Aslan
2011 - Lukket
2012 til dato Købmand Aslan (Filial af butikken i HF Søndergården)

"De andre" – Foreningens sociale aktivister

Gennem tiderne har der naturligvis også været andre end formændene og købmændene, der fortjener at blive husket for deres særlige indsats for udviklingen af foreningen. Jeg vil her nævne to personer, der i hver sin tidsperiode har haft afgørende betydning for udviklingen af foreningens sociale udvikling. De virkede begge i mere end 25 år som sociale aktivister for henholdsvis foreningens børn og voksne. For begge gjaldt, at de vidste hvad de ville, de var myndige og strikse. Begge var også med mellemrum på kant med foreningens skiftende bestyrelser, når de ikke fandt, at bestyrelsen ville som de. De to sociale aktivister, der fortjener at blive særlig fremhævet er Ib Nygaard, som startede og drev foreningens sportsaktiviteter, der fra 1955 blev formaliseret i Maglebylund Idrætsklub og Annelise Weichel, der 30 år senere organiserede og strukturerede foreningens aktiviteter for de voksne medlemmer i Maglebylund Aktivitetsudvalg.

Ib Nygaard, der allerede da familien lejede jordlod 305 i 1951, arbejde med børn i fodboldklubben Sylvia, var bidt af fodbold. Der var dengang hvert år sports- og legeaktiviteter for børnene og de voksne på festpladsen, men aktiviteterne var sporadiske. Nygaard fandt, at det måtte kunne gøres bedre og sammen med en anden markant kolonist Axel Jacobsen, tog han i 1955 initiativet til etablering af foreningens egen idrætsklub - Maglebylund Idrætsklub (MIK). Allerede året efter lykkedes det at få etableret en egentlig sportsplads, det område, som vi nu benævner som boldbanen. Fra starten var det de to herres interesse for at spille fodbold, der var dominerende, men meget hurtigt kom der også andre aktiviteter med bl.a. rundbold og håndbold som ikke mindst trak foreningens piger og kvinder op på sportspladsen.

Ib Nygaard, der ovenfor ses sammen med sin hustru i 1984 i anledning af et interview i Dragør Nyt fortsatte i MIK i over 40 år. Selv efter at han ikke længere magtede at være aktiv på sportspladsen ydede han en stor indsats med løsning af MIK's administrative opgaver.

Annelise Weichel satte fra midten af 1980'erne på tilsvarende måde system i aktiviteterne for de voksne medlemmer og ikke mindst de lidt ældre. Når folk udefra snakker om Maglebylund kommer talen hurtig ind på Annelise arrangementer – Havefester, udflugter i bus, besøg i Cirkusrevyen, loppemarked, lotteri, banko og meget andet.

Frem til 2010 hvor foreningen fik det nye "Fælleshus" administrerede Annelise også foreningens udlejning af festtelt, som gennem årene har været slået op i mange haver i forbindelse med konfirmationer og runde fødselsdage.

Mange vil nok mene, at livsnerven i foreningens aktiviteter er Annelise's "Døde Duer". Spillet har hun stået for i alle årene hver søndag. De "døde duer" og Annelise dukker stadig op foran købmandens butik og dermed bidrager Annelise til at også denne typiske havekolonitradition holdes i hævd.

I en periode afviklede Annelise ikke bare sine aktiviteter i kolonihavesæsonen, men også hen over vinteren. Det kunne således opleves, at de "døde duer" fløj her over kolonien i vintertide.

For såvel MIK som MAK gælder det, at ledelsesformen gennem årene har ændret sig således, at det i de senere år har været en større gruppe frivillige, der i fællesskab leder, fordeler og styrer opgaverne og ikke mindst tager beslutninger. Grupperne holder møder henover vinteren for at planlægge aktiviteterne for næste år. Denne kollektive ledelsesform er nu fundamentet for alle de aktiviteter, der hen over sommeren foregår for både børn og voksne. Hvor de sociale aktiviteter i mange år kan siges at være afviklet gennem "Foreninger i Foreningen" med lukkede regnskabet, drives de nu som en integreret del af Maglebylund med regnskabsaflæggelse overfor foreningens bestyrelse.

Vandlauget

I alle formandsberetninger siden slutningen af 1970'erne kan der læses "tak" til de frivillige som i sæsonen har for at åbne og lukke for foreningens vand.

Gennem årene har mange medlemmer frivilligt meldt sig under fanen for at sørger for at foreningens vand "kom til" og ikke "gik" i utide. Gruppen af typisk 6-8 medlemmer har haft mange forskellige betegnelser, eksempelvis – "Åbne-lukke holdet", "Vandbærerlauget" og "Vandløberne". Sidstnævnte betegnelse er nok den mest betegnende for gruppens arbejde.

Ved sæsonåbningen bruger de en hel lørdag og om nødvendigt også en søndag formiddag på at kontrollere, at der ikke er frostskaadede vandinstallationer i husene, og hvis det er tilfældet, så at få det aktuelle medlem tilkaldt for skadesudbedring, før der åbnes for de dyre dråber vand.

Frustrationerne hos "vandløberne" har tilsyneladende været de samme gennem alle 40 år, for hvorfor skal det være så svært at lukke for vandet på den rigtige måde?

I næste uge følger næstsidste kapitel i "Historien om en havekoloni" med overskriften "Fra Fristed til Fristad.

God Søndag